

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

2.Bf.482/2013/4. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2014. év május hó 8. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

végzést:

A hivatalos személy által kötelességszegéssel elkövetett vesztegetés bűntette és más bűncselekmény miatt a vádlott ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2013. év szeptember hó 16. napján kelt 4.B.866/2012/23. számú ítéletét **helybenhagyja** azzal, hogy a vádlott terhére rótt korrupciós bűncselekmény anyagi jogi megnevezése: hivatali vesztegetés elfogadása bűntette, anyagi jogi megjelölése: Btk.294.§ (1) bekezdés I. fordulat, (3) bekezdés I. fordulat aa./ pont.

A hivatali bűncselekmény anyagi jogi megjelölése: Btk.305.§ c./ pont.

A vádlott a kiszabott szabadságvesztés büntetésből - annak végrehajtása esetén - legkorábban a büntetés 2/3 részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

A vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe annak végrehajtása esetére számítja be.

A vádlott anyja neve és személyazonosító igazolványának száma pontosításra került.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Törvényszék 2013. év szeptember hó 16. napján kihirdetett 4.B.866/2012/23. számú ítéletével a vádlott bűnösségét vesztegetés bűntettében [Btk. 294. § (1) bekezdés, (3) bekezdés I. fordulat] és hivatali visszaélés bűntettében (Btk. 305. §) állapította meg, ezért őt - halmazati büntetésül - 2 év börtönbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 5 év próbaidőre felfüggesztette. Rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő kiszabott szabadságvesztés tartamába történő beszámításáról, a vádlottal szemben 600.000 forint összegű vagyonekbeosztást rendelte el, döntött a bűnjelek jogi sorsáról, illetve a bűnügyi költség viseléséről is.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen kizárólag az ügyész jelentett be fellebbezést a vádlott terhére, a büntetés súlyosítása, végrehajtandó szabadságvesztés alkalmazása érdekében.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.1172/2013/1. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta.

Álláspontja szerint a Fővárosi Törvényszék az eljárási szabályokat megtartotta, a büntetés kiszabásával kapcsolatos indokolási kötelezettségének azonban maradéktalanul nem tett eleget, e relatív eljárási szabálysértés a másodfokú eljárásban azonban orvosolható. Az ügyészi érvelés szerint az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozott, az csupán a II. tényállási pont

tekintetében egészítendő ki, az ítélet indokolása 18. oldalának 2. bekezdésének átemelésével. A megállapított tényállás alapján a törvényszék a vádlott bűnösségére okszerűen vont következtetést, és a cselekmények jogi minősítése is törvényes.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség álláspontja szerint helyes az elbíráláskori anyagi jogi rendelkezések alkalmazása. Az elsőfokú bíróság a joghátrány meghatározásakor több szempontot is figyelmen kívül hagyott, a halmazaton belüli súlyosabb bűncselekmény büntetési tételének minimumában kiszabott tartamú szabadságvesztés és további kedvezményként a végrehajtás próbaidőre történő felfüggesztése teljességgel súlytalanná teszi a kiszabott büntetést a korrupciós jellegű bűncselekmény elkövetőjével szemben. Mindezekre tekintettel a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Törvényszék ítéletét változtassa meg akként, hogy a szabadságvesztés tartamát emelje fel, végrehajtásának felfüggesztésére vonatkozó rendelkezést mellőzze, a vádlottat tiltsa el a közügyek és a munkaügyi felügyelői munkakör gyakorlásától is.

A védő a nyilvános ülésen az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta annak helyes indokainál fogva. Kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a tényállást és abból okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére. A vádlott felesége ezzel az ügygel összefüggésben elveszítette az állását a PSZÁF-nál, ahol jogi osztályvezető volt. Az egész családot súlyos anyagi hátrány érte, valamint a gyermekek tanulmányi eredményi is romlottak. Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására tett indítványt.

A vádlott a nyilvános ülésen az utolsó szó jogán nem kívánt semmit elmondani.

Az ügyészi fellebbezés nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla az ügyészi fellebbezés folytán bírálta felül a Be. 348. § (1) bekezdése alapján a Fővárosi Törvényszék ítéletét, és az azt megelőző elsőfokú

bíróági eljárást. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok megtartásával folytatta le a bizonyítási eljárást. Helyesen járt el, amikor a Be. 206. § (1) és (2) bekezdése alapján a vádlottal szemben folytatott titkos adatszerzés eredményét a bizonyítás anyagává tette.

A rendelkezésre álló iratokból megállapítható, hogy a nyomozás elrendelésére 2011. április hó 20. napján került sor (nyomozati irat I. kötet 7. oldal), míg a titkos adatszerzés körében született engedélyező határozat szerint az adatszerzés 2011. április hó 21. napjától 2011. július hó 19. napjáig volt törvényes (nyomozati irat III. kötet 299. oldal).

A Fővárosi Törvényszék ügyfelderítési kötelezettségének is teljességgel eleget tett. A beszerzett bizonyítékokat logikusan értékelte, mérlegelte. Helyesen járt el, amikor a Be. 118. § (2) bekezdésére is figyelemmel a terhelt következetes beismerő vallomásai ellenére beszerezte és értékelési körébe vonta az egyéb bizonyítékokat is. A vádlott a terhére rótt bűncselekmények elkövetését már a nyomozati szakban sem tagadta, míg a bírói szakban mindkét vádpont tekintetében bűnösségére is kiterjedő beismerő vallomást tett (4. alszámú tárgyalási jegyzőkönyv 11. oldal). Beismerő vallomásának hitelt érdemlőségét úgy a titkos adatszerzés perrendszerűen felhasznált eredményei, mint a tanúk vallomásai és az egyéb bizonyítékok is mindenben alátámasztották.

A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által helyes mérlegeléssel megállapított tényállás túlnyomó részt megalapozott, az az alábbi kiegészítésekkel irányadó volt a felülbírálat során.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja szerint az iratok tartalma alapján az alábbiakkal egészíti ki.

- A vádlottnak a Zrt-1-nél létesített munkaviszonya 2014. április hó 26. napján megszűnt.

- I.rendű vádlott neve vádlottat a Zrt-2. 2014. május hó 12. napjától - mint nyerges vontató vezetőt - fogja alkalmazni, várható jövedelme 150-160.000 forint.
- A vádlott feleségét tavaly januárban rosszindulatú elváltozással műtötték, jelenleg a vádlott az egyetlen kereső a családban (másodfokú nyilvános ülésen felvett adatok).
- A történeti tényállás I. pontját (elsőfokú ítélet 6. oldal 3. bekezdés 2. sorát) kiegészíti azzal, hogy a Kft. iratait a vádlottól foglalták le a nyomozás során (nyomozati irat 344-348. oldalig).
- A történeti tényállás II. pontját (elsőfokú ítélet 7. oldal 2. bekezdését) kiegészíti azzal, hogy a vádlottnak a hivatali helyzetével visszaélve kiszolgáltatott információkkal a célja az volt, hogy a vizsgálat alá vont cég ezek felhasználásával az esetleges joghátrányok alól mentesülhessen (elsőfokú ítélet 18. oldal 2. bekezdéséből átemelve).

A fenti kiegészítésekkel teljes körűen megalapozottá vált ítéleti tényállás a másodfokú eljárásban irányadó volt.

Az irányadó tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére mindként terhére rótt bűncselekmény tekintetében.

Törvényesen járt el a Fővárosi Törvényszék, amikor a 2012. évi C. törvény (továbbiakban: Btk.) 2. § (1) és (2) bekezdésében foglalt rendelkezéseit figyelembe véve az elbíráláskor hatályos Btk. rendelkezései szerint bírálta el a vádlott terhén megállapított bűncselekményeket. Az elsőfokú bíróság részletes indokát adta annak, hogy miért az elbíráláskor hatályos törvényt alkalmazta, az abban kifejtettekkel a Fővárosi Ítéltábla egyetértett. Helyesen foglalt állást a Fővárosi Törvényszék az elsőfokú elbíráláskor még közzé nem tett 4/2013.(X.14.) BK.

vélemény rendelkezéseinek tükrében is. E szerint a határozott tartamú szabadságvesztés esetében a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének legkorábbi, törvény erejénél fogva kötelező időpontjára vonatkozó rendelkezés a Btk. 2. § (1) (2) bekezdése szerint elbírálás fogalmába tartozik. Megváltozása alapot ad - enyhébb elbírálás címén - a módosító törvény alkalmazására.

A Fővárosi Törvényszék helyesen minősítette a vádlott terhére rótt korrupciós és hivatali bűncselekményt, azonban mindkét bűncselekmény anyagi jogi megjelölése, míg a korrupciós bűncselekmény anyagi jogi megnevezése is pontosításra szorult. Ennek megfelelően a Fővárosi Ítéltábla a korrupciós bűncselekmény anyagi jogi megnevezését hivatali vesztegetés elfogadása büntetteként tüntette fel, míg az anyagi jogi megjelölése Btk. 294. § (1) bekezdés I. fordulat, (3) bekezdés I. fordulat aa) pont. Míg a hivatali bűncselekmény anyagi jogi megjelölése pontosan: Btk. 305. § c) pont.

A Fővárosi Törvényszéknek a vádlott terhére rótt bűncselekmények jogi minősítését megalapozó jogi indokolása törvényes, az csupán a korrupciós bűncselekmény tekintetében egészítendő ki. A Fővárosi Törvényszék az anyagi jogi rendelkezésekkel összhangban járt el, amikor a vádlott terhén a hivatali vesztegetés elfogadása büntettének minősített esetét állapította meg. Az elsőfokú ítélet 17. oldalának 2. bekezdésében adta indokát annak, hogy miért állapítható meg a hivatali kötelességszegéssel megvalósított hivatali vesztegetés elfogadásának büntette.

A másodfokú eljárásban kiegészített és ezért irányadónak tekintendő történeti tényállás alapján egyértelműen rögzíthető, hogy a vádlott kötelezettségszegése abban állt, hogy - bár erre már nem lett volna törvényes lehetősége - a Kft. iratait visszakérte, és azokat magánál tartotta egészen addig, míg az iratokat a nyomozó hatóság le nem foglalta. Mindezek alapján megállapítható, hogy a vádlott az általa kért, és számára biztosított előnyért a hivatali kötelességét ily módon szegte meg.

A Fővárosi Törvényszék a büntetés kiszabása során irányadó súlyosító és enyhítő körülményeket túlnyomó részt helyesen sorolta fel és azoknak megfelelő nyomatékokat tulajdonított.

A másodfokú bíróság mellőzi a vádlott büntetlen előéletének enyhítő körülményként értékelését, tekintettel arra, hogy a beosztásában a büntetlen előélet alkalmazási feltétel volt, és a bűncselekményeket a beosztásával összefüggésben valósította meg (56. számú BKv.). Ugyanakkor a vádlott bűnösségére is kiterjedő beismerő vallomása, megbánó magatartása és a másodfokú eljárásban is feltárt személyi körülményei lehetővé tették - az elsőfokú bíróság által felhívott anyagi jogi rendelkezések alapján - a vádlottal szemben a törvényi minimumban meghatározott, végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés kiszabását. Az elsőfokú bíróság büntetés kiszabásáról számot adó indokolása csupán annyiban pontosítandó, hogy a halmazati büntetés kiszabását a Btk. 81. § (1) és (2) bekezdése írja elő, a régi Btk. 85. § (1) bekezdésében írt rendelkezésével szemben.

Mindezekre tekintettel törvényesen járt el a Fővárosi Törvényszék, amikor a vádlottal szemben végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztést szabott ki, a súlyosítást célzó ügyészi fellebbezés eredményre nem vezethetett.

A Fővárosi Törvényszék a Btk. 38. § (1) bekezdésében írt anyagi jogi rendelkezést megsértette azzal, hogy nem állapította meg azt az időpontot, amikor a vádlott a kiszabott szabadságvesztés büntetésből - annak végrehajtása esetén - feltételes szabadságra bocsátható. A feni törvényi rendelkezés szerint a határozott ideig tartó szabadságvesztés kiszabása esetén a bíróság az ítéletében megállapítja a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját. Ennek megfelelően a Fővárosi Ítélet tábla az elsőfokú bíróság ezen rendelkezésének hiányát pótolta.

Törvényesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor a vádlottal szemben a Btk. 74. § (1) bekezdés f) pontja alapján vagyonelkobzást is elrendelt.

Tekintettel arra, hogy a vádlottal szemben a bíróság nem szabott ki végrehajtandó szabadságvesztést, ezért a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdésében foglaltak értelemszerű alkalmazásával az előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe - annak végrehajtása esetére - kellett beszámítani, ezért a másodfokú bíróság ekként rendelkezett.

A nyilvános ülésen felvett adatok alapján a másodfokú bíróság pontosította a vádlott anyja nevét és személyi azonosító igazolványának számát.

Az elsőfokú bíróság járulékos rendelkezései is törvényesek.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét - a rendelkező részben írt pontosításokkal - a Be. 371. § (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

Budapest, 2014. év május hó 8. napján

. Lassó Gábor s.k.. Ujvári Ákos s.k.. Fatalin Judit s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék 4.B.866/2012/23. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 2.Bf.482/2013/4. számú végzése folytán 2014. év május hó 8. napján jogerős és fel nem függesztett részében végrehajtható!

Budapest, 2014. év május hó 8. napján

Dr. Lassó Gábor s.k.

a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Kállai Zoltán
írnok